

Nauczycielskie świadczenie kompensacyjne jest substytutem (namiastką) emerytury nauczycielskiej z art. 88 ustawy z dnia 1 lutego 1982 r. Karta Nauczyciela (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 30 grudnia 2019 r., III AUa 573/18).

Jednakże w sposobie uregulowania przesłanek nabycia prawa do wyżej powołanej emerytury, a nauczycielskim świadczeniem kompensacyjnym występują istotna różnice m.in. w zawężeniu placówek oświatowych, w których powinna być wykonywana praca nauczycielska w przypadku świadczenia kompensacyjnego, co przewiduje art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych.

Zgodnie bowiem z art. 3 ustawy o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych prawo do świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługuje nauczycielom zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w art. 2 pkt 1 tj.:

- publiczne i niepubliczne przedszkola,
- szkoły publiczne i niepubliczne o uprawnieniach szkół publicznych,
- publiczne i niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego i placówki, o których mowa w art. 2 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (młodzieżowe ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze oraz specjalne ośrodki wychowawcze dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, metod pracy i wychowania, a także ośrodki rewalidacyjno-wychowawcze umożliwiające dzieciom i młodzieży, o których mowa w art. 36 ust. 17, a także dzieciom i młodzieży z niepełnosprawnościami sprzężonymi, z których jedną z niepełnosprawności jest niepełnosprawność intelektualna, realizację odpowiednio obowiązku, o którym mowa w art. 31 ust. 4, obowiązku szkolnego i obowiązku nauki oraz placówki zapewniające opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania).

Źródło: LEX